

РЕШЕНИЕ

№ 4547

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 26.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4210** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Д. И. Д. от [населено място] срещу Заповед № РД-49-163 от 10.04.2023г. на Министъра на земеделието, с която, на основание чл. 168, т.1 и т.3 от Закона за горите и одобрен доклад №93-2205/10.04.2023г. на заместник – министъра на земеделието, е освободен жалбоподателя Д. от длъжността Директор и член на управителния съвет – представител на Държавата в „Югозападно държавно предприятие“ [населено място] и е прекратено правоотношението по договор за управление №РД58-15/07.04.2021г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата по подробно изложени съображения. Представя писмени бележки и претендира разноските по делото, за които представя списък.

Ответникът се представлява от адв. К., който оспорва жалбата, като намира същата за недопустима, поради липса на годин за оспорване административен акт. Сочил, че предприятието е с принципал Министъра на земеделието и на основание чл. 168, т.3 от ЗГ, същият освобождава членовете на управителния съвет. Намира, че актът следва да се разгледа от СРС, поради характера си за прекратяване на трудово правоотношение. Претендира разноските по делото по списък.

Настоящият състав на съда, като се запозна с данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, поради следното:

Действително, съгласно чл. 168, т.3 от ЗГ, Министерът на земеделието назначава и освобождава членовете на управителните съвети на държавните предприятия. Съгласно чл. 163, ал. 1 ЗГ, "Югоизточно държавно предприятие" [населено място] е държавно предприятие за управление на горските територии. Същото е юридическо лице, със статут на държавно предприятие по см. на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон. Същото представлява и публично предприятие по смисъла на Закона за публичните предприятия. Органи на управление на предприятието са министърът на земеделието, храните и горите и управителния съвет - чл. 167, т. 1 и 2 ЗГ. Правомощието на министъра на земеделието, храните и горите да назначава и освобождава членовете на управителните съвети е предвидено в чл. 168, т. 3 ЗГ. Съгласно чл. 169, ал. 2 ЗГ, министърът на земеделието, храните и горите сключва договор за управление за срок от 5 години с всеки член на управителния съвет. Редът за назначаване на членове в управителния съвет и основанията за прекратяване на сключените с тях договори за управление са регламентирани в чл. 20 - 24 от Закона за публичните предприятия.

Настоящият състав на съда намира, че правоотношението се характеризира с това, че от една страна на правоотношението като негов субект е държавен орган, а от другата страна – гражданин или организация. Двете страни на административното правоотношение не са равнопоставени, както твърди ответникът, това не са гражданскоправни отношения, тъй като министърът осъществява властнически правомощия, свързани с процедурата по чл. 24 от Закона за публичните предприятия, а не като собственик на капитала.

Лицата, заемащи длъжности като членове на управителните съвети на държавни предприятия, които са публични, следва да отговарят на определени критерии и се назначават по процедура, предвидена в специалния Закон за публичните предприятия. По отношение на конкурсната процедура министърът осъществява властнически правомощия, тъй като извършва действия, свързани от позиция на вертикална зависимост спрямо кандидатите и които действия засягат пряко техния интерес. Споровете, които възникват между страните на административните правоотношения относно съдържанието и обсега на действие на включените в тях права и задължения и/или засягане на законни интереси, следва да се решават по съдебен ред от административен съд. В този смисъл са Определение №591/18.01.2023г. по АД 10917/2022г. на ВАС, Определение №1030/03.02.2022г. по АД 12250/2021г. по описа на ВАС. Аналогично следва да е тълкуването по отношение на прекратяване на същото правоотношение.

С разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ) е приета обща клауза за обжалваемост пред съдилищата на всички административни актове, с които се засягат права и законни интереси на граждани и юридически лица, освен изключените със закон. Това обективно нарушаване или застрашаване на субективно право или законен интерес на гражданин е материалноправното основание за включването му в кръга на съдебно обжалваемите актове. Същевременно това материалноправно основание легитимира процесуалноправния интерес от съдебно обжалване. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от КРБ обхваща всички административни актове без оглед на техния характер или квалификация като нормативен, индивидуален или общ.

Издадената от министъра на земеделието заповед за прекратяване на

правоотношението с лицето от длъжността член на управителния съвет и Директор на Държавно горско стопанство Б. представлява едностранно властническо волеизявление за прекратяване на възникналото между страните административно правоотношение, поради което следва да бъде разгледано от административния съд.

Жалбата се явява и основателна.

Видно от данните по делото е, че с Договор за управление № РД058-15 от 07.04.2021г. е възложено на настоящия жалбоподател Д. Д. от министъра на земеделието, храните и горите да управлява и представлява „Югозападно държавно предприятие“, грд Б. за срок от 5 години.

В същия договор, глава VII, чл. 17 е уговорено прекратяването на договора. Съгласно чл. 17, ал.1, договорът се прекратява с изтичането му.

Ал. 2 е предписала предпоставките, при които договорът може да се прекрати предсрочно, а именно – със смъртта на лицето, подаване на молба за освобождаване, обективна невъзможност да изпълнява задълженията си повече от 6 месеца, осъждане за извършено умишлено престъпление от общ характер, несъвместимост с изискванията по чл.13, ал.1 от договора, тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения, влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси, неизпълнение на заложените показатели в одобрения финансов план, невнасяне на определената парична гаранция по чл. 14, ал.1 в тримесечен срок, пир закриване или преобразуване на предприятието.

Аналогични са предпоставките за прекратяване на договорите за управление, предвидени в чл. 24 от Закона за публичните предприятия.

В процесния случай заповедта не съдържа мотиви, а препраща към доклад №93-2205 от 10.04.2023г. на Заместник министъра на земеделието.

Докладът съдържа следното: С цел постигане на по-ефективно управление на Югозападното предприятие [населено място], предлага инж. Д. да бъде освободен като директор и на негово място да бъде назначен инж. Б. М. до провеждане на конкурс.

Липсва каквато и да е законово или договорно предвидена предпоставка за прекратяване на договора. Липсва дори посочване на визираните в закона фактически предпоставки, при които министърът е в правомощието си да упражни правото си да прекрати предсрочно правоотношението. В. в заповедта текст от договора касае единствено изплащането на обезщетение при прекратяване на правоотношението и не почива на предписаните предпоставки за прекратяване на договора.

Липсват каквито и да е мотиви, които да позволят на съда да формира преценка дали са предпоставките за предсрочно уволнение. Нещо повече, такива не са изложени.

Ползваното правно основание по целесъобразност не е мотивирано, а освен това не е сред законово и договорно визираните предпоставки.

По изложените съображения, заповедта се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените разноски, за които е представен списък в размер на 1000 лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-49-163 от 10.04.2023г. на Министъра на земеделието, с която, на основание чл. 168, т.1 и т.3 от Закона за горите и одобрен доклад

№93-2205/10.04.2023г. на заместник – министъра на земеделието, е освободен жалбоподателя Д. от длъжността Директор и член на управителния съвет – представител на Държавата в „Югозападно държавно предприятие“ [населено място] и е прекратено правоотношението по договор за управление №РД58-15/07.04.2021г.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието да заплати в полза на Д. Д. сумата от 1000 / хиляда/ лева, представлява заплатен по делото адвокатски хонорар.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: